

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118203148
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5118203148.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 35 850 370, so sídlom Prešovská 48, Bratislava, právne zast. Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners, s.r.o., IČO: 47 239 921, so sídlom Twin City Tower, Mlynské Nivy 10, Bratislava, proti žalovanému: W.. E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXXX/X, J., o zaplatenie 248,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15,40 Eur titulom vyčísleného úroku z omeškania.
- II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,76%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v konaní pôvodne vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/418/2015 domáhal žalobou doručenou súdu dňa 10.09.2015 súdneho výroku, ktorým by súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 248,52 Eur spolu s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 248,52 Eur od 19.11.2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca ako prevádzkovateľ verejného vodovodu a verejnej kanalizácie uzavrel so žalovaným dňa 24.01.2012 zmluvu č. G o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd v zmysle ust. § 15 ods. 7 písm. b/ a ust. § 16 os. 7 písm. b/ zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení neskorších predpisov. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky dodávky pitnej vody a odvádzania odpadových vôd (ďalej len „VOP“). Predmetom zmluvy bolo pripojenie vodovodnej prípojky a montáž vodomeru a zabezpečenie dodávky pitnej vody z verejného vodovodu. Žalobca ako dodávateľ sa zaviazal žalovanému v dohodnutom množstve a čase uskutočňovať do odberného miesta dodávku pitnej vody podľa čl. I. a nasl. zmluvy na adrese odberného miesta D. XXXXX, J.. Žalovaný sa zaviazal v zmluve uhradiť žalobcovi platby za dodávky vody a odvádzanie odpadových vôd podľa zmluvy a VOP, pričom sa dohodli na platení vodného na základe vystavených faktúr podľa skutočnej spotreby predchádzajúceho vyúčtovacieho obdobia. V zmluve bolo dohodnuté ročné vyúčtovacie obdobie. Cena za dodávky vody a odvádzanie odpadových vôd boli stanovené rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Podľa čl. XII VOP bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 3,30 Eur, ak v lehote splatnosti nezaplatil akúkoľvek splatnú faktúru vystavenú v zmysle zmluvy alebo VOP. Žalobca žalovanému dodal pitnú vodu v súlade so zmluvou, za čo žalovanému vystavil faktúru č. 213174420 dňa 30.10.2013 so splatnosťou 18.11.2013 na sumu 264,77 Eur, od ktorej sumy odpočítal sumu 19,55 Eur (označená ako zaplatená suma) a pripočítal zmluvnú pokutu 3,30 Eur, t. j. spolu 248,52 Eur. Nakoľko žalovaný nezaplatil žalobcovi fakturovanú sumu v lehote splatnosti, uplatnil si žalobca aj nárok na zmluvnú pokutu a úroky z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 248,52 Eur od 19.11.2013 až do zaplatenia.

3. Podaním doručeným súdu dňa 01.02.2016, ešte pred doručením žaloby žalovanému, vzal žalobca čiastočne späť žalobu v časti istiny vo výške 245,22 Eur z dôvodu, že po podaní žaloby uhradil žalovaný žalobcovi sumu 245,22 Eur, a to dňa 29.12.2015. Naďalej zotrval na žalobe v časti o zaplatenie sumy 3,30 Eur a o zaplatenie sumy 43,25 Eur predstavujúcej vyčíslené úroky z omeškania za obdobie od 19.11.2013 až do 29.12.2015 (deň úhrady) vo výške 8,25% ročne zo sumy 248,52 Eur. Uplatnená suma spolu predstavovala 46,55 Eur, pričom si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 3,30 Eur od 30.12.2015 do zaplatenia.

4. Súd žalobu žalovanému spolu s prílohami doručil dňa 24.02.2017 a žalovaný sa podaním doručeným súdu dňa 06.03.2017 k žalobe vyjadril, pričom považoval nárok žalobcu za nedôvodný. Uviedol, že k faktúre žalobcu podal reklamáciu zo dňa 11.11.2013. Vo faktúre rozporoval výšku faktúry, ktorá mala byť o 160,-Eur nižšia z titulu poruchy na vodovode a uniknutej vody, ktorá bola vsiaknutá v záhrade a teda došlo k odtoku v kanalizačnom systéme, čo si naúčtoval žalobca ako stočné. Reklamácia nebola doposiaľ doriešená. Ako ústretový krok uhradil sumu 245,22 Eur dňa 29.12.2015 za vodné, ktoré nespochybňuje a očakával preplatok zo strany žalobcu po doriešení reklamácie. Pohľadávka nemôže byť splatná pred právoplatným skončením reklamačného procesu. Zároveň vzniesol námietku miestnej príslušnosti súdu, nakoľko trvalý pobyt má v Bratislave.

5. Žalobca v replike zo dňa 10.04.2017 uviedol, že žalovaný podaním „Žiadosť - Reklamácia zo dňa 10.11.2013“ požiadal žalobcu o odpustenie stočného z faktúry č. 213174420. Žalobca podanie žalovaného vyhodnotil ako žiadosť o zníženie časti stočného a listom „Odpoveď na žiadosť o zníženie časti stočného zo dňa 13.11.2013 vyzval žalovaného na doplnenie podkladov. V nadväznosti na uvedené žalovaný podal „Žiadosť o zníženie stočného“ zo dňa 07.12.2013. Žalobca listom „Odpoveď na žiadosť o zníženie stočného - oznámenie rozhodnutia“ zo dňa 19.02.2015 oznámil žalovanému, že posúdil predloženú dokumentáciu a schválil zníženie časti stočného z dôvodu poruchy na vnútornom rozvode vody na predmetnom odbernom mieste v objeme 18 m³, ktorý odúčtoval z faktúry č. 213174420 za vodné a stočné dobropisom č. 15600019, t. j. žalobca reklamáciu posúdil, vybavil a výsledok oznámil žalovanému. V odpovedi 2 žalovanému oznámil, že voči nemu eviduje nedoplatok vo výške 245,22 Eur, pričom tento žalovaný uhradil, z ktorého dôvodu vzal žalobca žalobu v tejto časti späť.

6. Tunajší súd dňa 10.05.2017 vec postúpil z dôvodu námietky žalovaného k miestnej nepríslušnosti súdu podľa § 41 a miestnej príslušnosti súdu podľa § 13, § 14 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ako miestne príslušnému súdu Okresnému súdu Bratislava II. Na základe nesúhlasu s postúpením veci predložil Okresný súd Bratislava II vec Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesením č. k. 8NcC/24/2017-103 zo dňa 24.10.2017 rozhodol, že na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný Okresný súd Žilina. Vec bola následne na tunajšom súde zapísaná pod novou sp. zn. 2Csp/13/2018.

7. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 07.06.2018, na ktorom sa zúčastnil iba žalovaný, ktorý uviedol, že odber vody nerozporuje, ale došlo k poruche, čo bolo žalobcovi oznámené. Za meracím prístrojom došlo k poruche ventilu a voda mu vytekla na záhradu. Uviedol, že nevie, ako žalobca prišiel na to, že to bolo v objeme 18m³ a priznal mu len sumu 19,55 Eur. Tá voda, to stočné neodtiekla do kanála, ale žalovanému na záhradku, bolo to viac ako 100 m³ vody. V reklamacii uvádzal, aká je spotreba vody v porovnateľnom dome a bol ochotný zaplatiť to vodné, stočné v porovnaní s tým druhým domom. Žalovaný rozporoval len čiastku stočného, tzn. polovicu žalovanej sumy. Napriek tomu uhradil plnú sumu, ale chcel vrátiť alikvotnú čiastku, na ktorú vodárne nemajú nárok, teda týkajúcu sa stočného. Nesúhlasil ani s úrokom z omeškania ani so zmluvnými pokutami.

8. Žalobca na výzvu súdu doručil dňa 13.08.2018 vyjadrenie k zápisnici z pojednávania zo dňa 07.06.2018, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného týkajúceho sa vrátenia alikvotnej čiastky, čo sa týka stočného. V zmysle ust. § 29 ods. 3 zákona č. 442/2002 o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej aj ako „ZOVV“): „Ak sa vlastník verejnej kanalizácie, prípadne prevádzkovateľ nedohodne s producentom inak a ak nie je množstvo vypúšťaných odpadových vôd merané, má sa za to, že odberateľ, ktorý odoberá vodu z verejného vodovodu, vypúšťa do verejnej kanalizácie také množstvo vody, ktoré podľa zistenia odoberal z verejného vodovodu, s pripočítaním množstva vody získanej z iných zdrojov. Takto zistené množstvo odpadových vôd je podkladom na vyúčtovanie stočného.“ Uviedol, že

žalovaný v rozhodujúcom čase hlásil poruchu na ventile, pričom následne bola vzniknutá situácia riešená prostredníctvom reklamačného konania, ktorého výsledkom bolo poníženie stočného v objeme 18m3, ktorý bol odúčtovaný zo spornej faktúry dobropisom. V zmysle § 5 ods. 7 vyhlášky Ministerstva životného prostredia č. 397/2003 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o meraní množstva vody dodanej verejným vodovodom a množstva vypúšťaných vôd, o spôsobe výpočtu množstva vypúšťaných odpadových vôd a vôd z povrchového odtoku a o smerných číslach spotreby vody (ďalej aj ako „VYHLÁŠKA“): „Ak množstvo odpadových vôd vypúšťaných do verejnej kanalizácie podľa odsekov 1 až 6 alebo podľa § 4 nemožno určiť, ich množstvo určí prevádzkovateľ verejnej kanalizácie podľa: a) údajov z obdobnej činnosti alebo prevádzky, b) spotreby vody v porovnateľnom období, c) dohody medzi vlastníkom verejnej kanalizácie alebo prevádzkovateľom verejnej kanalizácie a producentom, alebo d) kombinácii spôsobov podľa písmen a) až c). Žalobca pri výpočte stočného postupoval v zmysle vyhlášky, pričom pri výpočte stočného vychádzal z predmetnej vyhlášky, z prílohy 1 tejto vyhlášky: Smerné čísla spotreby vody na jednotlivé druhy spotreby vody, časť I. „Bytový fond, položka č. 3.2, byty a domy“: 34,0 m3/1os./1rok + 1 m3/1os./1rok. Pre úplnosť žalobca zaslal Prílohu k zápisu č. 94/2014 zo dňa 03.12.2014, ktorou preukazoval spôsob výpočtu stočného, o ktoré bola sporná faktúra ponížená.

9. Po zmene zákonného sudcu, súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 31.05.2021, na ktorom vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 06.05.2021. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich doterajších vyjadreniach. Uviedol, že napriek tomu, že sumu, ktorá mu bola vyúčtovaná žalobcom, uhradil, s jeho nárokom nesúhlasí, neuznáva ho, nakoľko došlo k poruche, kedy mu voda vytiekla do záhrady. So sumou vodného súhlasí, stočného však nie, pretože tá voda neodtiekla do kanalizácie, ale ostala mu stáť v záhrade. Z toho dôvodu reklamoval faktúru u žalobcu. Žalobca vykonal na mieste aj ohliadku, ale napriek tomu mu odpustil, resp. ako kompenzáciu mu odúčtoval z faktúry 19,55 Eur, teda len určitú časť. Žalovaný teda nesúhlasí so sumou stočného, teda s polovicou vyfakturovanej sumy, ktorú žiada naspäť. Z uvedeného dôvodu žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Naďalej má za to, že je vo veci poškodený. Sumu zaplatil len z toho dôvodu, aby vo veci nedošlo k ďalšiemu úročeniu a teda zo strany vodárenskej spoločnosti došlo k bezdôvodnému obohateniu.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

11. Na základe zmluvy č. PZ XXXXXXXX_XXX o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd uzatvorenej dňa 24.01.2012 (č. I. 8-10 spisu) medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom, sa žalobca zaviazal žalovanému v dohodnutom množstve a čase uskutočňovať do odberného miesta Spoločenská 17119, Bratislava dodávku pitnej vody z verejného vodovodu a odvádzanie a čistenie odpadových vôd. Podľa čl. I. ods. 1 zmluvy množstvo vody odobratej verejným vodovodom a množstvo odpadovej vody odvedenej verejnou kanalizáciou sa zistí podľa ustanovení uvedených vo VOP. Podľa čl. III. ods. 1 sa odberateľ zaviazal dodávateľovi uhrádzať platby za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd podľa zmluvy a platných VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa čl. III. ods. 3 ceny za dodávku vody a odvádzanie odpadových vôd sú stanovené rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a sú uverejnené na internetovej stránke spoločnosti www.bvsas.sk <<http://www.bvsas.sk>>.

12. Vyúčtovacou faktúrou č. 213174420 vystavenou dodávateľom dňa 30.10.2013 spolu s prehľadom odpočtov a spotreby (č. I. 19-20 spisu) vyfakturoval žalobca žalovanému sumu spolu vo výške 264,77 Eur, a to za stočné a zrážky vo výške 131,32 Eur a za vodné 133,45 Eur. Fakturované obdobie bolo od 19.10.2012 do 17.10.2013. Dátum splatnosti bol určený na 18.11.2013.

13. Z listiny Žiadosť - reklamácia zo dňa 10.11.2013 (č. I. 68 spisu) a listiny Žiadosť o zníženie časti stočného zo dňa 07.12.2013 (č. I. 78 spisu) mal súd preukázané, že žalovaný požiadal žalobcu o odpustenie stočného s odôvodnením, že vo februári 2013 mal haváriu vody, praskol ventil v záhrade a vytieklo asi 160 m3 vody. Voda sa stratila v záhrade, a preto žiadal o odpustenie stočného z faktúry čl. 213174420. Keďže vlastní dvojdom, je možné si overiť obvyklú spotrebu z faktúry 213174418.

14. Na žiadosť o zníženie časti stočného odpovedal žalobca listom dňa 19.02.2015 (č. I. 76 spisu), v ktorom žalovanému oznámil, že komisia Bratislavskej vodárenskej spoločnosti, a.s. posúdila predloženú dokumentáciu a schválila zníženie časti stočného z dôvodu poruchy na vnútornom rozvode vody na

odbernom mieste č. XXXX-XXXXX-X- D. 9, J. v objeme 18 m³, ktorý odúčtovali z faktúry č. 213174420 za vodné a stočné dobropisom č. 15600019. Vykonaním zápočtu medzi neuhradenou faktúrou č. 213174420 vo výške 264,77 Eur a dobropisom č. 15600019 vo výške 19,55 Eur (č. l. 75 spisu) vznikol nedoplatok vo výške 245,22 Eur, ktorý uložil zaplatiť žalovanému v lehote 14 dní od odoslania listu.

15. Druhou upomienkou zo dňa 26.03.2015 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 245,22 Eur spolu so zmluvnou pokutou 5,-Eur, nakoľko ku dňu splatnosti 18.11.2013 neviduje na jeho účte úhradu faktúry č. 213174420.

16. Príloha k zápisu č. 94/2014 zo dňa 03.12.2014 (č. l. 126 spisu) obsahuje nasledovný výpočet zníženia stočného:

Priemerná denná spotreba počas poruchy: 18.10.2013/ stav 41m³

17.10.2013/stav 198 m³

157m³ :364 dní =0,43m³/deň

Priemerná spotreba za rovnaké obdobie predchádzajúceho roka: 17.02.2012/ stav 4m³

18.10.2012/stav 41m³

37m³:243 dní = 0,15 m³/deň

Priemerná spotreba po odstránení poruchy: 17.10.2013/stav 198 m³

10.11.2013/stav 198 m³(náhlaseň stav pri zmene odberateľa)

0 m³:24 dní = 0,00 m³/deň

0,43m³/deň - 0,15 m³/deň = 0,28 m³/deň

0,28 m³/deň x 364 dní= 102 m³ stočného podľa vodomeru

4 osoby domácnosť x35 m³ ročne = 140m³ ročne :365 dní = 0,38 m³/deň

0,43 m³/deň - 0,38 m³/deň = 0,05 m³/deň x 364 dní = 18 m³ podľa ročných smerných čísel

17. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 15 ods. 7 písm. b/ z. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „z. č. 442/2002 Z. z.“) vlastník verejného vodovodu je ďalej povinný uzatvoriť písomnú zmluvu o dodávke vody so žiadateľom o pripojenie na verejný vodovod; záväzky vzniknuté z tejto zmluvy prechádzajú na právneho nástupcu vlastníka verejného vodovodu a sú záväzné aj pre prevádzkovateľa verejného vodovodu a pre jeho právneho nástupcu.

Podľa ust. § 16 ods. 7 písm. b/ z. č. 442/2002 Z. z., vlastník verejnej kanalizácie je ďalej povinný uzatvoriť písomnú zmluvu o odvádzaní odpadových vôd so žiadateľom o pripojenie na verejnú kanalizáciu; záväzky vzniknuté z tejto zmluvy prechádzajú na právneho nástupcu vlastníka verejnej kanalizácie a sú záväzné aj pre prevádzkovateľa verejnej kanalizácie a pre jeho právneho nástupcu,

Podľa ust. § 28 ods. 3 z. č. 442/2002 Z. z., za odber vody z verejného vodovodu platí odberateľ prevádzkovateľovi verejného vodovodu vodné, ak sa nedohodne, že vodné sa platí vlastníkovi verejného vodovodu. V prípade, že odberateľ nie je konečný spotrebiteľ, vzniká konečnému spotrebiteľovi povinnosť, aby za odobraté množstvo vody zaplatil odberateľovi rozpočítanú čiastku.

Podľa § 28 ods. 5 z. č. 442/2002 Z. z., právo na vodné vzniká vtokom vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom. Ak nie je osadené meradlo, právo na vodné vzniká vtokom vody do hlavného uzáveru pripojeného pozemku alebo stavby, prípadne do uzáveru hydrantu, výtokového stojana, plniaceho miesta alebo hadicového zariadenia; v takom prípade sa vodné stanoví smernými číslami spotreby vody.

Podľa § 28 ods. 6 z. č. 442/2002 Z. z., za odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou platí producent prevádzkovateľovi verejnej kanalizácie stočné, ak sa nedohodne, že stočné sa platí vlastníkovi verejnej kanalizácie. V prípade, že spoluproducenti vypúšťajú odpadové vody prostredníctvom producenta, vzniká spoluproducentom povinnosť, aby za vypúšťané množstvo odpadových vôd zaplatili producentovi rozpočítanú čiastku.

Podľa § 28 ods. 8 z. č. 442/2002 Z. z., právo na stočné vzniká vtokom odpadových vôd do verejnej kanalizácie.

Podľa § 28 ods. 9 z. č. 442/2002 Z. z., vodné je platba za dodanú pitnú vodu, ktorú tvorí súčin ceny za 1m³ vyrobenej a dodanej pitnej vody verejným vodovodom podľa osobitného predpisu a množstva odobratej pitnej vody.

Podľa § 28 ods. 10 z. č. 442/2002 Z. z., stočné je platba za odvedenú odpadovú vodu, ktorú tvorí súčin ceny za 1m³ odvedenej odpadovej vody verejnou kanalizáciou a spravidla aj čistenej odpadovej vody podľa osobitného predpisu a množstva odvedenej odpadovej vody.

Podľa § 29 ods. 3 z. č. 442/2002 Z. z., ak sa vlastník verejnej kanalizácie, prípadne prevádzkovateľ nedohodne s producentom inak a ak nie je množstvo vypúšťaných odpadových vôd merané, má sa za to, že odberateľ, ktorý odoberá vodu z verejného vodovodu, vypúšťa do verejnej kanalizácie také množstvo vody, ktoré podľa zistenia odobral z verejného vodovodu, s pripočítaním množstva vody získanej z iných zdrojov. Takto zistené množstvo odpadových vôd je podkladom na vyúčtovanie stočného.

Podľa § 52 ods. 1 z. č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Strany sporu uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu, predmetom ktorej bola dodávka pitnej vody a odvádzanie odpadových vôd. Nakoľko práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri zriaďovaní a prevádzkovaní verejných vodovodov a verejných kanalizácií vrátane ich prípojok sú upravené v osobitnom zákone č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach, žalobou uplatnený nárok súd právne posúdil a rozhodol o ňom podľa ustanovení tohto osobitného zákona, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko medzi účastníkmi išlo o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah založený Zmluvou o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd zo dňa 24.01.2012, ktorá je v zmysle ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou.

19. Pôvodne bolo predmetom sporu zaplatenie sporu sumy 248,52 Eur s 8,25% úrokom z omeškania z tejto sumy od 19.11.2013 do zaplatenia z titulu nezaplatenia faktúry vystavenej žalobcom dňa 30.10.2013 s dátumom splatnosti 18.11.2013. Žalobca vzal späť žalobu podaním doručeným súdu dňa 01.02.2016 v časti o zaplatenie sumy 245,22 Eur z dôvodu úhrady sumy žalovaným dňa 29.12.2015. Keďže k späťvzatiu žaloby došlo ešte pred doručením žaloby žalovanému, súd postupoval podľa § 145 ods. 3 CSP, podľa ktorého ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Súd teda postupujúc podľa citovaného ustanovenia nerozhodoval o zastavení konania v uvedenej časti, ale konal a rozhodoval už len o zvyšku nároku žalobcu, tak ako to vymedzil žalobca v uvedenom podaní (č. I. 40 spisu).

20. Predmetom konania tak ostal už len nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3,30 Eur, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu a sumy 43,25 Eur, ktorú sumu predstavujú vyčíslené úroky z omeškania zo sumy 248,52 Eur od 19.11.2013 až do 29.12.2015, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry do zaplatenia tejto sumy žalovaným. Zároveň predmetom sporu ostali aj úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty 3,30 Eur od 30.12.2015 až do zaplatenia.

21. Medzi stranami bolo nesporné, že uzatvorili zmluvu o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd dňa 24.01.2012, rovnako nesporným bolo aj to, že vyúčtovacou faktúrou bola žalovanému vyúčtovaná suma 264,77 Eur s dátumom splatnosti 18.11.2013. Nesporné bolo, že žalovaný si uplatnil dňa 10.11.2013 v súvislosti s uvedenou faktúrou reklamáciu u žalobcu z dôvodu, že došlo k poruche na vodovode a k úniku pitnej vody. Nesporné bolo aj to, že reklamácia bola vybavená žalobcom dňa 19.02.2015 a na jej základe žalovanému bola z uvedenej faktúry odúčtovaná suma 19,55 Eur. Nespornou bola aj úhrada sumy 245,22 Eur dňa 29.12.2015 žalovaným, z ktorého dôvodu bola žaloba v tejto časti vzatá späť.

22. I napriek tomu, že zaplatenie sumy 245,22 Eur už nebolo predmetom tohto konania, ide o sumu, z ktorej si žalobca odvodzoval zvyšné nároky v tomto spore a preto sa súd ním ako základom zostávajúceho nároku žalobcu zaoberal. Pokiaľ žalovaný popieral základ nároku žalobcu, teda sumu 245,22 Eur, súd tu poukazuje, že žalovaný uvedenú sumu už zaplatil a keďže rozporoval tvrdenia žalobcu, ktoré odôvodňovali ním uplatnený nárok, bolo jeho povinnosťou tvrdiť skutočnosti vylučujúce právo žalobcu na zaplatenie 245,22 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Žalovaný nešpecifikoval, z akého dôvodu považuje nevyhovenie jeho reklamácie resp. jej vyhovenie v rozsahu 18 m³/19,55 Eur za nesprávne, uviedol len, že voda v dôsledku poruchy na ventile vytekla do záhrady a preto sa nemôže jednať o stočné. Vo vzťahu k výpočtu stočného žalobcom neprodukoval žiadne relevantné skutkové tvrdenia a na ich preukázanie nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Pre kvalifikované popretie výpočtov žalobcu uvedených vo faktúre a v rámci reklamačného konania, bolo potrebné zároveň uviesť vlastné tvrdenia a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy, k čomu zo strany žalovaného nedošlo.

23. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Žalobca je v zásade povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho ohrozené alebo porušené právo, resp. právom chránený záujem. Žalovaný je povinný tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré právo žalobcu vylučujú. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena /okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané/, ako aj nositeľa dôkazného bremena. V konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca /veriteľ/ povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným /dlžníkom/ uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu /odplatu/. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný /dlžník/ nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil, prípadne tvrdiť, že nárok žalobcu nie je daný a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave /priebehu/

konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (rozsudok NS SR sp. zn. 3 M Cdo 6/2010 zo dňa 22. 9. 2010).

24. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie sumy 43,25 Eur, ktorá suma predstavuje vyčíslený úrok z omeškania 8,25% zo sumy 248,52 Eur od 19.11.2013 do 29.12.2015, súd dospel k záveru, že je dôvodný iba čiastočne. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súd ustálil, že žalobca mohol sumu 245,22 Eur vymáhať až po vybavení reklamácie a po oboznámení žalovaného s výsledkom reklamácie, čo preukázateľne nastalo až doručením druhej upomienky žalovanému, teda od 26.03.2015. Od tohto dňa si žalobca mohol uplatňovať aj úroky z omeškania. Uplatňovanie si nároku na úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry vzhľadom na prebiehajúce reklamačné konanie nepovažoval súd za dôvodné. Keďže zároveň ani doručenie odpovede žalobcu na reklamáciu zo dňa 19.02.2015 žalovanému nebolo preukázané, súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania zo sumy 245,22 Eur až od 26.03.2015 do dňa 29.12.2015, teda za 9 mesiacov a 3 dni, ktorý po vyčíslení predstavuje 15,40 Eur. Vo zvyšku uplatneného a vyčísleného úroku vo výške 27,85 Eur žalobu zamietol.

25. Rovnako súd zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 3,30 Eur, keďže aj v prípade zmluvy o dodávke pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka a dojednanie o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou iba Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, to znamená listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, že dohoda o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou len všeobecných podmienok, pretože žalovaný ako spotrebiteľ podpisoval len samotnú zmluvu, nie VOP. Pre uzavretie platnej dohody o povinnosti účastníka zmluvy zaplatiť zmluvnú pokutu je v zmysle citovaného ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka obligatórnou náležitosťou jej písomná forma a platná dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať všetky náležitosti stanovené všeobecne pre platnosť právnych úkonov. Ak bola zmluvná pokuta len súčasťou cenníka, resp. všeobecných podmienok, k platnému uzavretiu dohody chýba podpis spotrebiteľa, žalovaného (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013). Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute so všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t. j. i o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi. Žalobca nepreukázal v konaní písomné individuálne dojednanie strán sporu o uplatnenej zmluvnej pokute, nepreukázal, že žalovaný mohol zasiahnuť do formulároveho textu VOP, tento s ním bol individuálne vyjednaný, čo je v rozpore s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka. Keďže v tomto prípade nárok zo zmluvnej pokuty nevyplýva priamo zo zmluvy, ale iba z VOP nepodpísaných žalovaným, nemožno žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu priznať. Z uvedeného dôvodu nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ani na úroky z omeškania z tejto zmluvnej pokuty, teda zo sumy 3,30 Eur od 30.12.2015 do zaplatenia a rovnako ani za obdobie od 19.11.2013 do 29.12.2015, ktorá suma bola zahrnutá vo vyššie vyčíslenom úroku z omeškania. Súd preto žalobu aj v tejto časti zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 47,94 Eur (spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty 3,30 Eur od 30.12.2015 až do zaplatenia). Žalobca mal úspech vo vzťahu k sume 15,40 Eur (vo vzťahu k časti vyčíslených úrokov z omeškania), neúspech mal ohľadne zvyšku uplatneného úroku z omeškania, ako aj vo vzťahu k zmluvnej pokute a úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty. Žalovaný mal tak vo veci prevažujúci úspech v rozsahu 67,88% a neúspech v rozsahu 32,12%, a teda čistý úspech žalovaného predstavuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom 67,88% - 32,12% = 35,76%. Súd preto žalovanému ako úspešnejšej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,76% voči žalobcovi.

29. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.